

A Kúria elnökének interjúja a Kossuth Rádió katolikus műsorában

Dr. Darák Péter: A jog valóban egy különleges eszköz, egy különleges világ, amit én inkább praktikus tudománynak neveznék, hiszen az alapvető célja nem szobatudósi elveknek a meghatározása, hanem valódi emberi problémák és konfliktusok megoldása. Ha minden további nélkül érvényesülnének a krisztusi elvek és mindenki úgy tenné a másik emberrel ahogy várja, hogy ővele is cselekedjenek, akkor természetesen nem lenne szükség jogra és a jogintézmény rendszerére. Azonban a mindennapi élet, ez a bonyolult gazdaság, a média világa számtalan olyan dilemmát hordoz magában, ahol szabályokra van szükség ahhoz, hogy egymás mellett tudjunk élni és a jog tágabb értelemben ilyen szabályokat ad, segítséget a mindennapi élethez.

Riporter: És valóban érdemes a teológia, illetve a filozófia tükrében is megvizsgálni?

Dr. Darák Péter: Nagyon is, hiszen, ha elvonatkoztatunk a jognak ettől a konfliktuskezelő funkciójától, szabályadó funkciójától, attól, hogy a kisebb és nagyobb közösségeket például a javak elosztásában látható szabályokhoz juttassa, akkor önkényes jogalkalmazáshoz juthatunk el végletes formában, tehát a törvények, a szabályok célját azt mindig szem előtt kell tartani ahhoz, hogy megfelelően alkalmazzuk. Természetesen egy olyan hihetetlenül bonyolult jogrendszerben, amely a modern társadalmak szabályait alkotja ez nem mindig könnyű dolog.

Riporter: Mégis azt gondoljuk, azt tapasztaljuk, hogy ez egy objektív tudomány. Számít-e valamit mégis a jogász személyisége, értékrendje, egyéni világszemlélete? Ki tud-e bontakozni egy-egy ügy, bírósági döntés alatt?

Dr. Darák Péter: Én azt gondolom, hogy bár ezt a jogászok tagadják, de a jogászai hivatások nagyon is alkalmasak arra, hogy valaki a személyiségét, az egyéniségét megjelenítse a munkájában. Ez talán a legnyilvánvalóbb akkor, amikor egy ügyvéd egyben jó pszichológus, egy sürgősségi családi konfliktus peres eljárások nélkül el tud simítani, vagy amikor egy bíróról az eljárását, döntését követően az a vélemény alakul ki, hogy igazságos, méltányos döntést hozott. Az ilyen értékítéletek mögött mindig ott van az adott jogász személyisége és egyéni képességei, ezek nélkül a jog nem működik.

Riporter: Miközben jöttem föl itt a Kúria épületén a lépcsőn Justitia istennő szobrát nem lehet nem észrevenni. Elgondolkodtam, hogy maga Jézus mondja azt, hogy én vagyok az út, az igazság és az élet, tehát ha Jézus szobra lenne itt akár, vagy pedig lehet-e egy-egy jogász, ha keresztény, akkor mellé teszi-e ezt a szemléletet és ezt a mondatot, jézusi mondatot?

Dr. Darák Péter: A magas színvonalú jogász tevékenység kifejtéséhez nem feltétlenül elengedhetetlen az, hogy valaki keresztény ember is legyen, de ami a keresztény embernek igazi sajátja az a határozott és rendíthetetlen értékrend az bizony feltétele a jó jogász működésnek. Tehát értékrend nélkül nincs magas színvonalú jogászság és az értékrend milyenségéről pedig el kell mondanunk, hogy ez csak pozitív és jó lehet, összhangban azokkal az elvekkkel, amelyeket a keresztény hit hirdet. És ha az elmúlt időszak közismerten keresztény nagy jogászainak az életútját vizsgáljuk akkor azt látjuk, hogy Zlinszky János vagy Lábady Tamás minden mondatából, minden jogász megállapításából süt ez a határozott értékrend és bevilágítja azokat a megoldásokat és gondolatmeneteket, amelyeket ők papíron rögzítettek.

Riporter: Elnök úr pénteken, tehát február 1-jén a Sapientia Főiskolán találkozhatnak Önnel és Frivaldszky János tanácskivezető professzor úrral azok, akiket érdekel a jog tágabb értelme. Ön miért mondott igen erre a felkérésre, illetve hát mit vár ettől a beszélgetéstől, s attól, hogy nyílt lesz, tehát a hétköznapi ember számára is szól?

Dr. Darák Péter: Nem szokatlan számomra egy olyan közeg, ahol elsősorban nem jogászok számára kell érthetővé tennem ennek a hivatásnak az alaptételeit, hiszen gyakran fordulok meg egyetemi előadótermekben és gyakran találkozom középiskolásokkal is, akiknek csak kezdeti elképzelései vannak arról, hogy hogyan működik a jog világa. A személyes céljaim közé tartozik, hogy megismertessem a nem jogász hivatású polgárokkal is az intézményünk, a Kúria feladatait, azokat a nehézségeket elmondjam, amelyekkel szembesültünk és azokra az eredményekre is utaljak, amit az elmúlt évtizedben a jog világában elértünk. Szívesen teszem ezt és magam is kíváncsi vagyok azokra a kérdésekre és dilemmákra, amelyek megfogalmazódnak a nem jogász embertársaimban. Ezek mindig megtermékenyítőleg hatnak a mi munkákra is.